

EL CONSELL QUE ENAMORA ÉS UNA EXPERIÈNCIA SINODAL

Jaume FONTBONA

1. Un *kairós* (moment suprem i oportú) d'escolta

Escoltar la Paraula que Déu ens adreça ens posa en camí (Abraham, cf. Gn 12,1), ens fa actuar contra tota mena d'opressió (Moisès, cf. Ex 3,7-10).

També hi ha qui ho deixa tot (feina i família) per seguir el Camí de Jesús cap a la Pasqua (cf. Lc 9,51).

Jesús és el mateix Camí (cf. Jn 14,6a), perquè és *la veritat* (Jn 8,32; 18,37) i *la vida* (Jn 5,26; 10,28), per això també camina amb nosaltres, tot i que d'entrada no ens n'adonem. Jesús camina amb nosaltres escoltant el que ens preocupa, neguiteja o tenim necessitat (cf. Lc 24,13-35).

Precisament és gràcies a la RdVO que ens adonem que Jesús camina amb nosaltres, i a partir del que vivim i del que ens mou, *se'ns obren els ulls* (Lc 24,31). Cal tenir present que des de la Conferència de Medellín (1968) fins a la d' Aparecida (2007) s'usa el mètode per mirar la realitat amb una mirada de deixeble, discernir i actuar segons el projecte de Déu.¹ A més, el mateix Jesús que camina amb nosaltres ens aplega com a bloc (ἐπι τὸ αὐτό), és a dir, com a Poble de Déu, per tal de rebre l'Esperit Sant (Ac 2,1) i així caminem junts cap al Regne de Déu.

Cal escoltar la militància, i després descobrir-hi, amb *la unció de l'Esperit*, el camí a fer junts, tot i ser diferents, com a moviment evangelitzador en el món obrer.

El fet d'escoltar inicia tot un procés, que posem sota la guia de l'Esperit i amb la mirada fixa en Jesús, *el capdavanter de la fe i el qui la porta a la plenitud* (He 12,2a). Un procés que possibilita que aprenem els uns dels altres.

En resum, escoltar és escoltar la veu de l'Esperit i l'escoltem en l'experiència viscuda i en el testimoni que els altres donen de com l'Esperit els mou a *caminar junts* per a construir el Regne de Déu.

1.1. Escoltar la veu de l'Esperit en l'experiència viscuda i en el testimoni

Hem escoltat el testimoni de la Maria sobre com es fa l'experiència de *caminar junts* a partir d'escoltar «la joia i l'esperança, la tristesa i l'angoixa dels homes contemporanis, sobretot dels pobres i dels qui sofreixen» (GS 1). *JiP* parteix del fet de *caminar junts* amb entitats de dins i de fora de l'Església, perquè la nostra casa comuna sigui més habitable, més justa, més solidària i creativa, i així fem plegats un tast del Regne de justícia i de pau, d'amor i de llibertat. També, el de la Vicky sobre com el Consell pastoral parroquial és un òrgan veritablement sinodal si cuida que tothom sigui protagonista i responsable; si respecta la pluralitat i la diversitat de la realitat parroquial; i si té com a missió *caminar junts*, tot i ser diferents i amb la llum de l'Evangeli, pel camí Regne de Déu. I també, el del Pere sobre com la delegació de la

---

¹ Veure JOAN XXIII, *Mater et magistra* (1961) 217; FRANCESC, *Evangelii gaudium* (2013) 51. Per al papa Francesc, *reconèixer* = veure, *interpretar* a la llum de la fe = jutjar i *triar* = actuar.

Pastoral Obrera del bisbat de Terrassa ha participat en la fase diocesana de preparació del Sínode de bisbes 2021-2023, destacant el treball d'equip, l'elaboració consensuada de l'Equip de la POT, el fet de poder fer camí junts amb tota l'Església diocesana i universal; constatant, a més, que ja *som sinodals*: quan es treballa en equip, en comunitat i es comparteix el que som i el que vivim; quan ens escoltem, acollim, estímem,... a través de la RdVO, l'EdE, l'Eucaristia, la pregària.

2. Per què enamora el Consell?

Perquè és una experiència sinodal, de caminar junts cap al Regne de Déu amb la força i el sosteniment de l'Esperit que l'amor de Déu Pare *ha vessat en els nostres cors* (cf. Rm 5,5). I aquest enamorament ens fa adonar de dues coses:

1) que *caminem junts* com a germanes i germans, tot i ser diferents, al si del moviment i de l'Església, però també amb els companys i les companyes del món associatiu, sindical, veïnal...

2) que hem rebut *la unció de l'Esperit* (cf. 1Jn 2,20.27; *Lumen gentium* 12) per tal de discernir juntament els *signes dels temps* i la voluntat de Déu.

És la *unció de l'Esperit* rebuda que ens ajuda a consensuar la *veritat de mètode* en contraposar la *veritat d'experiència* (el que vivim, els goigs i les esperances, les alegries i els sofriments dels més pobres i vulnerables que experimentem) amb la *veritat de fe* (el que Déu vol).

3. El Consell de Jerusalem (Ac 15) com a model del Consell d'ACO

L'assemblea reunida per l'acció de l'Esperit Sant (cf. Ac 10) relaciona els *signes dels temps* (relat de Pere: Ac 15,7-12) amb *la Paraula de Déu* (relat de Jaume: Ac 15,13-21), amb el propòsit d'arribar a un acord o simfonia (*consens*). Així la *veritat d'experiència* (el treball fet als diferents equips de RdVO, comitès) es contraposa amb la *veritat de fe* (el que Déu vol que sigui l'ACO en aquesta nova època eclesial i social) perquè soni la mateixa simfonia al del Moviment, per això s'arriba a un acord (*veritat de mètode*).

L'assemblea reunida en l'Esperit Sant es posa d'acord, *unànimement* (Ac 15,25), en el que és essencial, és a dir l'*evangelització* del món no jueu. Però a causa de la diversitat d'opinions i situacions, i perquè l'essencial pugui realitzar-se, l'assemblea decideix de pactar el que calgui per a *caminar junts*, sinodalment. Aquest pacte o compromís consensuat (Ac 15,28) recull la veritat de fe (*Esperit Sant*) i la veritat d'experiència (la *Llei de Moisès*: Ac 15,20, és a dir, el que s'ha assolit com a vinculant per a la majoria). El pacte es concreta en una *carta* (Ac 15,23-29) o en un document que resol el *conflicte i la discussió* (Ac 15,2) i possibilita que l'Evangelí arribi més lluny. L'única missió, l'evangelització del món obrer, ens empeny a caminar junts amb la força de l'Esperit. Fixem-nos-hi bé: el desenvolupament del Consell funciona amb tres verbs o accions:

1) *escoltar* (què diu l'Esperit a l'ACO);

2) *discernir* (tots junts després d'escoltar l'Esperit i tenir present l'Escriptura, és a dir, el procés que l'ACO va fer en l'evangelització del món obrer seguint junts el Camí de Jesús);

3) *actuar* (posar-se d'acord des del consens per caminar junts i no sufocar ni entristir l'Esperit).

4. La importància d'arribar al consens

El Consell *enamora* si facilita escoltar el que diu l'Esperit a l'ACO i impedeix que *se sufoqui* l'acció de l'Esperit (cf. 1Te 5,19). Si no es vol *entristir* l'Esperit Sant (cf. Ef 4,10; Is 63,10), cal exercir el do rebut al baptisme i a l'ordenació. I per això, cal activar la *conspiratio* («convergència») entre tots els membres de l'ACO. En efecte, els Pares i les Mares d'Orient i d'Occident, com nota el consiliari Fernando Rivas Rebaque, valoraven la *christianorum populorum condordissima fidei conspiratio* (AGUSTÍ D'HIPONA, *Ep* 194,31) per a les qüestions importants referents a la fe i als costums. Així doncs, tenim el Consell per fer experiència d'activar el *consens* entre els i les militants i els i les consiliaris de l'ACO, com a Poble de Déu que som.

I una manera d'exercir el *consens* és activar el sentit de la fe (*sensus fidei*) de cada membre (militant i consiliari), perquè tots plegats convergim en una adhesió vital (*consensus fidelium*) a una acció o praxi comunes. Es pot arribar al consens perquè l'Esperit ens atorga la capacitat de discernir si caminem junts amb els tres peus amb què camina l'Església cap al Regne de Déu: el peu de la Paraula, el de l'Eucaristia i el de la Caritat o solidaritat.

Cal tenir present que activem el nostre sentit de la fe cada vegada que fem ben feta la RdVO i quan som fidels a les tres veritats del cardenal Cardijn en la dinàmica del Moviment. L'exercici continuat de la RdVO i la vivència pràctica de les tres veritats fa que exercim el nostre sentit de fe rebut amb la unció de l'Esperit. Cal mantenir-s'hi fidel, com recorda 1Jn 2,27:

Quant a vosaltres, sé que manteniu la unció que heu rebut d'ell i no necessiteu que ningú us instrueixi. La seva unció us ensenya totes les coses, diu la veritat i no menteix. Per tant, d'acord amb l'ensenyament que heu rebut, manteniu-vos en ell.

El nostre Consell *enamora* si fa interactuar el sacerdoci comú dels fidels (el protagonisme de la militància, la 1a i la 2a notes de l'AC) i el sacerdoci ministerial (la comunió amb el bisbe, la 4a nota), tot respectant sempre els carismes mutus i escoltant i fent-se pròpies les experiències i les preocupacions de les persones que formem part de l'ACO (la 3a nota: formem una comunió, ja que tot i ser diferents *som un de sol en Crist Jesús*, quan participem del mateix pa partit i de la mateixa copa compartida: cf. 1Co 10,16-17).

En definitiva, es tracta de *pensar amb l'Església*, compartint una fe comuna i un mateix propòsit (l'evangelització), que uneix tot el Poble sant i fidel de Déu i que revifa la igualtat radical (d'arrel sacramental) de totes les persones batejades. Aleshores l'acord al qual s'arriba és fruit de la presència de Jesucrist per mitjà del seu Esperit.

5. Com s'arriba al consens?

S'hi arriba a través d'un *procés de discerniment* acompanyat i sostingut per l'Esperit Sant amb què hem estat marcats (cf. Ef 5,30).

El consens és *una manifestació de la participació de Déu* en el procés de discerniment. I no és el mateix que la unanimitat parlamentària, que s'hi arriba per confrontació i repetides votacions.

Precisament el Consell Mundial d'Esglésies ha adoptat *la presa de decisions per consens* en tot allò que fa referència a la fe i a l'evangelització. Aleshores es fomenta la col·laboració en comptes del debat de confrontació, tothom cerca tenir el mateix pensament de Crist per tal d'intentar entendre sinodalment *quina és la voluntat del Senyor*. En altres paraules, la finalitat del consens és assolir *un pensament comú* i no purament el desig de la majoria.

6. El Consell *enamora* com a experiència sinodal

En resum, el Consell d'ACO parteix de l'*experiència* d'aquests darrers anys i d'haver superat una pandèmia, la confronta amb la Paraula de Déu (*veritat de fe*) i consensua com continuar l'acció evangelitzadora, tot pactant una manera d'actuar (*veritat de mètode*).

No es decideix res d'important que pugui afectar tothom sense *escoltar i discernir i arribar a un consens*, que per això els membres del Poble sant i fidel de Déu hem rebut l'Esperit Sant.

I no voldria acabar sense proposar un detall significatiu: que el llibre obert de la Paraula de Déu tingüés un lloc destacat a la plenària del Consell.

BIBLIOGRAFIA

Piero CODA – Roberto REPOLE (eds.), *La sinodalidad en la vida y en la misión de la Iglesia. Reflexiones sobre el Documento de la Comisión Teológica Internacional*, Madrid: Ciudad Nueva 2020.

Jaume FONTBONA, *Església i Regne en l'Eucaristia* (CPL Libri 32), Barcelona: CPL 2018.

—, «El *sensus fidelium* y la sinodalidad de la Acción Católica», en Juan Luis MARTÍN BARRIOS, *La sinodalidad en la vida y misión de la Iglesia. XLV Jornadas de Vicarios de Pastoral* (Encuentros y Congresos 7), Madrid: EDICE 2021, 69-92.

—, *La sinodalitat de l'Església* (CPL Libri 48), Barcelona: CPL 2022.

Rafael LUCIANI – Serena NOCETI – Carlos SCHICKENDANTZ (eds.), *Sinodalidad y reforma. Un desafío eclesial*, Boadilla del Monte: PPC 2022.

Fernando RIVAS REBAQUE, *Cuando el cristianismo era joven. Vivir, pensar y actuar desde los orígenes de la experiencia creyente* (Cristianismo y Sociedad 114), Madrid: Ediciones HOAC 2017.

PISTES PER AL TREBALL DE GRUPS

1. Veiem el Consell com un moment oportú per escollir el camí que Déu ens indica per tal d'evangelitzar el món obrer?
2. Què en penseu de la importància del discerniment per tal d'assolir un consens?